

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Volodymyr HAVRYLYUK-YENSEN

University of Southern Denmark, Sønderborg, Denmark

DEMOCRATIZATION AND EUROPEAN INTEGRATION OF UKRAINE

At the end of 20s century the world has seen a wave of democratic transformations in Eastern Europe due to the collapse of the Soviet Union. These regime transformations took place in all of the ex-communist states as processes of transition from totalitarian or authoritarian system to democratic system. Ukraine began this process in the 1991 with the declaration of independence. Since then Ukraine had entered a long and hard path of democratic transition from authoritarian system which involves transformations in the economic, political and societal systems. Political transition from one system to another is a very complex and long process. Consolidation of a democratic system is the most reliable indicator of a successful transition, however, such consolidation is also hardest to achieve. According to P.Schmitter, consolidation is a process in which the dealings that were initiated during the democratization phase as contingent measured are translated into dependable structures, which henceforth depict the normal situation of a political system [1].

There are four stages of democratic consolidation – institutional consolidation (constitution), representative consolidation (political parties, interest groups), consolidation of behavior (powerful informal political players, military, entrepreneurs, and land owners), and consolidation of citizens' culture [2]. There are many factors that influence the process of democratization but most influential are considered to be wealth, culture, education and social equality.

According to the Freedom House report on «Nations in Transit» of 2015 Ukraine's democracy score equals to 4.86. The democracy scores and regime ratings are based on a scale of 1 to 7, with 1 representing the highest level of democratic progress and 7 the lowest [3]. Freedom House uses several variables to calculate democracy scores such as: electoral progress, civil society, independent media, national democratic governance, local democratic governance, judicial framework and independence, corruption.

Ukraine's democracy score started to worsen since 2008 (4.25) until 2014 (4.93) however with the recent events that took place in 2013 (Euromaidan Revolution) Ukraine's transition path started to shift. In 2015 Ukraine has made considerable progress in the civil society which played an essential role during the Euromaidan and pushed for democratization and modernization.

Civic inclusion and mass volunteerism proved to be vital elements of the country's democratic progress as the people of Ukraine demonstrated their readiness to stand for the values of democracy and protect these values. Also, progress has been made in the area of independent media where lawmakers took steps to convert the state media into public-service broadcasters. However, corruption on all levels of political system still remains a serious problem despite the efforts of lawmakers to create new anti-corruption legislations and new institutions such as the Anti Corruption Bureau.

When we look at the Euromaidan protests and events after from the perspective of democratic transition we can start talking of the beginning of consolidation process. Even though signs of democratic consolidation in Ukraine have been seen before, like after the Orange Revolution of 2004, but they lacked the pressure from an established civil society and unity over the course of reform. In the 1990s Ukraine has been going through early transition period, which is often characterized by economic and political instability.

Euromaidan accelerated Ukraine's democratic transition and began the process of democratic consolidation. It gave birth to a powerful civil society movement and demonstrated readiness of the people to stand for the values of democracy and protect these values. We could clearly observe representative consolidation by democratic political parties that united their efforts in order to stop undemocratic opponents as well as consolidation of behavior by informal political players.

However the spirit of Euromaidan continued when Russian aggression broke out in Crimea and East Ukraine through mass volunteerism in the period of economic and secular crisis. "On the level of political attitudes a democratic regime is consolidated when the vast majority of the public – even in the middle of a deep economic crisis and in the face of gross dissatisfaction with the officeholders – remains convinced, that democratic proceedings and institutions are the most suitable way to administer cohabitation in a society such as the one concerned and when the offer of a alternative system remains small or more or less separate from the pro-democratic process [4]. However, this is not to say that consolidation has already happened but to say that it is the beginning of this process. Very important factor here is political elites as there is a big demand in the society for their renewal.

Democratization and the beginning of consolidation in Ukraine is closely related to, and inspired by the European values and the idea of European integration and therefore democratization process should be accompanied by the integration process as these two are interconnected. European Union plays a very important role in the democratization process in Ukraine as it pushes for new democratic legislations and initiatives but also provides much needed founding. It is the European values that inspired Ukrainians to stand up and protect democracy in their country.

References:

1. Schmitter P. C. The Consolidation of Political Democracies: Process, Rhythms, Sequences and Types, *Transition to Democracy. Comparative Perspectives*

from Southern Europe, Latin America and Eastern Europe, ed. G. Pridham, Aldershot 1995, p. 538.

2. Merkel W., Systemtransformations, 1999, p. 147.

3. <https://freedomhouse.org/report/nations-transit/2015/ukraine>, retrieved on 2 December 2015.

4. Linz J. J., Demokratisierung und Demokratietypen – neue Aufgaben für Komparatisten, «Extremismus & Demokratie» 1998, vol. 10.

Вікторія АДАМИК, Ірина БУРИНСЬКА
м. Львів, НУ «Львівська політехніка»

СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ НАСЛІДКИ БІДНОСТІ

Світова економічна криза 2008–2009 рр., загострення політичних і воєнних конфліктів в багатьох регіонах світу обумовили негативні тенденції розвитку бідних країн, а саме суттєве зниження макроекономічних показників, посилення поляризації доходів, соціальної диференціації та поглиблення інших проявів бідності: погіршення здоров'я населення, зростання смертності, ескалації екологічної проблеми, зростання рівня криміногенності.

Згідно із загальним тлумаченням, бідність – це неможливість індивідуума внаслідок нестачі коштів підтримувати спосіб життя, притаманний конкретному суспільству впродовж певного періоду часу. До бідних верств населення належать ті, хто не з власної волі позбавлений найнеобхіднішого: належного житла, їжі, одягу, здоров'я. Бідність – це страх перед майбутнім, обумовлений невпевненістю людини у своїх можливостях захистити себе і своїх близьких. Крайнім проявом бідності є злиденність.

Є низка об'єктивних причин, що зумовлюють масову бідність у багатьох країнах. Це – економічна відсталість, безробіття, низька продуктивність праці тощо. Сприяють поширенню бідності неконтрольоване зростання населення, війни, громадянські конфлікти та інші політичні потрясіння, що призводять до масової міграції та порушують нормальну роботу економіки.

У результаті економічної і соціальної дискримінації бідні люди часто не мають інформації, освітнього рівня та досвіду, необхідних для активної участі в прийнятті політичних рішень. Вони або повністю ізольовані, або мають дуже обмежений доступ до державного управління. Дотримання політичних прав і свобод бідних людей має важливе значення для боротьби із соціальною ізоляцією та бідністю, зворотне ж викликає агресію і насильство. Відтак, вчені звертають увагу глобальної спільноти на те, що бідність породжує як одиночний, так і груповий тероризм, а також появу транскордонних злочинних організацій [1; 2]. Аналіз проблеми бідності як важливого фактору тероризму та інших форм міжнародної злочинності дає змогу зробити висновок про те, що «суб'єктивна» бідність, недоступність матеріальних благ, бажання їх легко отримати у поєднанні із специфічним політичним середовищем, що характерно